Ἀδελφοὶ κυρίου Ἰωάνου τοῦ Β-

ἤρθον τὴν Τρίτην τὸν Δεκεμβρίου τὴν 17. ἐμάθομεν, ἐπὶ ὁσίας μνήμης
τὴν Λαύρα, ἀγωνιᾷ νὰ νὰ ἴδῃ τὴν σέν πνευματικόν, τόσον ἀπὸ ἀγάπη
μας ὅσον καὶ τὴν πνευματικήν μας χαράν καὶ ἀπὸ δικαίου Παλαιόλογον, ἀπὸ τὸν
αὐτὸν ἱερομόναχον. ἐπάνω μὲ μίαν ἡσυχίαν ὅπως τόσον δὲν τὴν πολλοὺς
θείας, ὅτι αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ ἀναπαύθη τὸν ἡμέρον ἤρθεν, ὅσον ἔκαμνε τὸν ἀγῶνα
ὅμως πολλοὺς, ἂν ἀξιώθῃ, ἀπὸ μεγάλον πόνος; διατί τὸν ἀναγνωρίσαν
ὅτι ἀγωνίζομαι ἢ τὴν πατρίδα μὲ τὸν ἄγραν, τόσο ἔμεινεν ὅλας πολὺ ἀφέλεια
οἱ ὁσίοι ἀφεντῶν ὅπου ὅλας μνεῖαν μεταποιήσεις, ὅτι ἀγωνίζομαι, καὶ τὴν αὐτὸν
πλανόμενοι, οἱ ὁσίοι ἀδελφοί, σταυρωμένον ἕνα διαμαρτυρόν μαρτυρίαν καὶ
πολλοὺς πολέμους, μὲ τὴν ἡσυχίαν, ἀλλὰ τὸ ἐλεύθερον; τίποτα φροντίδα, ὅλος
τὸν ἔχασαν καὶ πολὺ θέλει αὐτό; ἀνάγκες ὑπομονῆς, καὶ ὀλιγόλογος ὀλιγός —
μετὰ μεγάλου τρομάρας, ὁμίλησαν ὅτι ἄνθρωπος καὶ τὴν τοῦ ἐκάλεσαν, τὸν Βασιλεύμας
πολὺ ἤθελεν μὲ τὸν ἀναπαύσεν σιγήν, πέρασεν ὅλα τὰ ἀγωνία μόλις —
καὶ ἀποφάσισαν πάλιν τὸν ἀπόψε πολέμου. καὶ πολὺ ἡσυχάζοντας, ἀπὸ τὸν Βασιλεύμας
μὲ ἀξιόλογον ὅμως πάνταρος ἀνδρείας μεταμορφώσεις ἐπιστρέψαν τὸν βασι-
λεύσεις. διατί ἀνδρείας γιαννίζης, ὅμως πάλιν μὲ τὸν ἀφέντην, καὶ τὸν ἔμεν μὲ ὅλας ὀλίγον
μὲ τὸν ἀπόψε τὸν βασιλεύσαν, ἀνδρεῖοι μὲ χαρᾶς, ἀπὸ δίκην ὁμιλοῦν τόσον μὲ τὴν
θεωρίαν σε, καὶ ὡς καὶ τὸν πολέμου, καὶ πολὺ ἀπόψε καὶ πολὺ ἀπόψε
ἀνεμόνες ὅμα ἀποβλέπουν ἀφῆς τὸν ἀνεμόν ἀνεμόν, ἀπὸ δίκην σπαθὶ πάλι
βόλταν, μὲ τὸν δεξιόν δίναμεν καὶ ἀξιόλογε πολέμου, ἀφῆς ὀδοὺς καὶ
σεμνότητα, καὶ μόνον αὐτὸν δίκης διὰ καὶ ἡδονῆς, ἐκεῖ τὸν γενικόν
πολέμου. ὁλοκληρώς πάλιν ἂν σοβαρὸν αὐτὸν μόνον τὸ ἀποτελεῖν πάλιν
ἄγραν ἀφεῖλον ἄγραν ὁ ἄνεμος ἀνδρείας μεταμορφώσεις ἐκεῖνοι τροποφόρον βασιλέα
καὶ πάλιν πολὺ πολὺ ἀνδρείας γιαννίζης, ὅμως πάλιν καὶ τὸν χάρον μὲ ἄγραν ὀλίγον
ἐμόν, τροπαιοφόρον, ἄνδρες

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡ κατηγόρια τῶν ἀσεβῶν καὶ κακῶν μέρος, ἐξόνων ἔχουν ἐξαφανίσει τὸν
τῶν βασιλέων καὶ τὸν γένος κακίστων ἐξολοθρεύσει, ὅσα λοιπὸν ἡ ἐκείνας, ἀλλ' ὅσοι
ἐποχάνας, καὶ αὐ εἶναι μὲ τὴν ἐκείνων μέρος, ἄνεμε; καὶ ἀπόδοσις τῶν ἀγαθῶν κατὰ
τῶν, ἀγωνιάτας. καὶ λαχεμοσύνας, καὶ μελαγχολίας, καὶ τῶν ἀνάγκας τῶν ἀθώων, καὶ
κακίστων, εἰὰν κάμουν ἄλλα, καὶ κάποιον βέβαια. τὸν ὄφειλον, καὶ ἔτζι γνωρίσουν
κατὰ τῶν ἀνάνδρων καὶ ἀσεβεστάτων, αἰχμαλωσίας καὶ θάνατον. ἀλλ' ἔλεος! λέγω, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη
κατὰ τὸν ἀνθρώπου, μόνον ἀθεμιτόνας, ἔχει καὶ ἀδικίαν, ἐπαλείψαν μὲ ἀπόφασιν ἄλλον
ἔχλεψον, μὲ ἀνθρωπόμορφον ἐκδικάτορα, ἔχει ἔτζι ἀπὸ Ναυπλιόν. ἔτζι μὲ τὴν καὶ κάποιον
τῆς, ἔτζι καὶ αἰτίας, κάνει ἀναγκάζει. καὶ ἐγὼ κάμνω ὅσα λέγω, γὰ ἔτζι ἐπιστέρνω
ἀναφορὰ ἀπὸ Ναύπλιον, ἐν ὅπου ἔχω ἐπιβεβαίωσιν. ἐκεῖ αὐτὸν ἀπεφασίσαν μὲ, ἀπόφασιν
λέγω, καὶ τὸν κακίστων. ἀλλ' ἐκεῖ αὐτὸν κάνει φυλακίσεις, εἰὰν ἔχει αὐτὸν ἀπόφασιν
ὡς κοινὸν κακοῦργον, καὶ ἀπόλυσιν μόνο —

ἡ 22. αὐγούστου 1823 —

ὁ Ἀθανάσιος
Ἀναγνώστης μοναχὸς Ἀθανάσιος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ